

I. Пълно отричане на кварталните училища като напълно неефективни за нормална учебно-възпитателна работа и неосигуряващи реални шансове на ромските деца за успешна реализация в по-горните училищни степени и в живота.

II. Утвърждаване на сегашния модел на хомогенност на кварталните училища с цел съхраняване спецификата на ромската култура като цяло и опазване от стресови преживявания, които съпътстват съжителството им под един покрив с българчетата.

III. Връщане към отречената система на учебно-възпитателната работа със засилена трудова насоченост.

Поддръжниците на първата тенденция са предимно роми интелектуалци, които много добре осъзнават пагубната роля на сегрегацията в тези училища не само спрямо ромските, но и спрямо другите деца в нашата страна. Много добре се осъзнава и ролята на училища от този род за окаяното образователно-възпитателно ниво на ромските деца в тях, както и шансовете им да се реализират в престижни средни и висши учебни заведения. В интерес на истината тази тенденция не е чужда на редица интелектуалци от мнозинството и открито се споделя от тях. За съжаление все още никой официално – индивидуално или колективно, в научно-педагогическата литература или на практика – не е предложил цялостен модел за положителна промяна на ситуацията, засягащ всички негови функции. Този факт донякъде може да бъде обяснен със слабия интерес на държавните институции, както и поради липсата на отношение и мотивация на родителите на учениците от такива училища – интелигентните родители предпочитат смесените училища за децата си.

Идеите на специалистите от мнозинството засега са твърде малко и с временен ефект, като засягат само отделни страни от образователния процес: връщането и задържането на децата от гетата в училище чрез засилване на факултативното обучение в областта на музиката, танца и изобразителното изкуство, както и чрез подобряване на интериора в класната стая и училището като цяло.

Втората тенденция се поддържа предимно от ромските лидери, които, водени от желанието си да издигнат битовата и духовна култура на ромите до значимостта и важността на останалите култури в държавата, стигат до абсурдността да се затвори училищната врата за културата на мнозинството и в тези училища да се учи само на ромски